

JAKOVLJEV KAMEN

Za A. Č.

Blažen ko pri buđenju prepozna uzglavlje,
Namerni kamen pustopolja, ugaonik
Uspravnog sna, pa u trepetu rekne:
Kako je strašno mesto ovo —

Uglavi kamen u pamćenje, veće
Od pustinje, u livadu krvi zakopa
Međaš, među cveće i polen
Što veje crnim vetrom iz budućnosti;

Jer tvrda su usta zore, otrovna rosa
Kapljice noćnog neba zaostale na logu
Zamršene ljubavi; ostaje samo kamen

I plameni miris ulja u jutru, žrtva
Proizvoljna cena obaveze
Da iz kamena bukne nada, divlja loza

Za opojstvo sinova što zaboraviće
Veštinu strašnog sna.